D·N
7/10 1950

Engelsk liberalism

Det liberala partiet i England — en gång det främsta i Europa — har sedan trettio år genom nederlag efter nederlag närmat sig förintelsen. För fyrtio år sedan, före det första valet 1910, hade det en övervältigande majoritet i underhuset; sedan krigget har partiet ett tiotal platser och saknar till och med den möjlighet att i vissa fall utgöra tungan på vågen som förelåg ännu i slutet på 1920-talet och som man i det längsta hoppats återvinna. Denna utveckling har ofta sagts vara oföränkomlig: Englands väldiga arbetarklass krävde ett socialdemokratiskt parti som talesman, och när detta parti väl vuxit sig starkt var det naturligt att motståndarrollen tillföll det mest bestämt antisocialistiska partiet, de konservativa. Personliga faktorer spelade också in; konflikten mellan Asquith och Lloyd George under förra världskriget blev i själva verket början till liberalernas tillbakagång. Splittring inom partiet — främst mellan frihandlare och protektionister — samt brist på framstående ledare har medverkat till katastrofen.

Men att liberalismen som parti gått tillbaka i England på ett helt annat sätt än i andra europeiska demokratier är uppenbarligen främst en följd av det brittiska valsättet. Majoritetssystemet premierar framgången och fullbordar den besegrades nederlag. Dels så att det avgaste partiet blir underrepresenterat, dels så att väljarna drar sig bort från ett parti som det är lönlöst att rösta på. Klarast framträdde denna utvecklingsgång vid de tre för partistrukturen avgörande valen 1922, 1923 och 1924. Vid 1922 och 1923 års val fick liberalerna, med bortåt 30 procent av väljarnämnen bakom sig, proportionsvis vida färre platser än de två något starkare konkurrenterna, de konservativa och arbetarpartiet. Vid 1924 års val drog väljarna konsekvensen: massor av liberaler gick över till höger eller till vänster, och med 2,9 miljoner av 36,5 miljoner röstberättigade partiet blott 40 mandat av över 600 som fördelades mellan de tre större partierna. Sedan dess har försvagningen fortsatt, trots att det absoluta antalet liberala röster inte avsevärt nedgått: i år tävlade partiet i 475 valkretsar, fick 2,5 miljoner röster och summa nio mandat.

En ändring av valsättet genom någon form av proportionalism har därför blivit ett självfallet liberalt krav. Så länge arbetarpartiet kände sig osäkert om möjligheten att nå majoritet, och särskilt då partiets regeringar var beroende av liberalerna, utlovades stöd åt det liberala kravet: så var fallet under MacDonalds minoritetsregeringar 1924 och 1929—1931, men någon ny lagstiftning hann man aldrig att genomföra. Arbetarpartiet vid makten har varit helt kallsinnigt mot de liberala kraven. De konservativa, både vid makten och i opposition, likaså, ty detta parti tvivlar inte på sina utsikter att änyo erövra en klar och oberoende majoritet. För närvarande finns därför intet hopp om en valreform; Churchill anses visserligen benägen att gå liberalerna till mötes, men han har på denna punkt partiet kompakt emot sig.

I detta läge har en tendens framträtt att söka i någon mån tillgodose proportionalismens krav på ett annat sätt, nämligen genom ett slags överenskommelser om samverkan med det konservativa oppositionspartiet. Staden Huddersfield har givit namnet åt denna teknik: i en av stadens två valkretsar uppställde blott de konservativa, i den andra valkretsen blott de liberala en kandidat vid valen i våras, och på detta sätt placerades utan svårigheter en liberal i underhuset. Det har berömts att en mera genomförd tillämpning av denna metod möjligen skulle kunna förskaffa det liberala partiet ytterligare ett tjugotal mandat. Men å andra sidan har anförts att partiets självständighet i realiteten försvinner om metoden användes: de konservativas övervikt är så stor att varje liberal som väljs enligt Huddersfieldsystemet kommer att känna sig beroende av högerns partiledning och inte kan väntas upprätta med tillbörlig oavhängighet.

Den sistnämnda synpunkten segrade nära nog utan motstånd vid den nyss hållna liberala partikongressen i Scarborough. I en resolution avvisades alla "avtal om att på något sätt begränsa antalet liberala kandidater vid parlamentsval". Skall det liberala partiet fortsätta som organisation, måste det stå självständigt till båda de stora partierna och tävla med dem på lämplighetsprincipens bas — det var det dominerande motivet i debatten.

Varför skall då liberalismen stå kvar som politiskt parti? Dess utsikter att än en gång nå makten, ja, att över huvud nå en ställning av betydelse i det parlamentariska systemet är mänskligt att döma lika med noll. Med viss rätt kan sägas att liberala grundsatser präglar både de konservativa och arbetarpartiet; demokrati, personlig frihet, rättssäkerhet och likhet inför lagen proklameras med styrka av dem båda, och om medvetna diktaturtendenser kan ej längre, vara tal. De liberala ledarna hävdar emellertid, och de har starka skäl för sin åsikt, att en fortlevande liberal organisation kan väntas påverka de andra partiernas politik. Dessa partiers ledningar tar hänsyn till en organiserad liberal minoritet, som har meningsfränder även inom labours och de konservativas egna led; försvunne däremot det liberala partiet, skulle de liberala synpunkterna bli mindre respekterade. Och hittill kommer att liberalerna i parlamentet, även om de är få till antalet, genom att ständigt betona av alla erkända principer om frihet, tolerans och mänskliga rättigheter kan tjäna som samvetets röst gentemot de partier som genom att styra eller genom att bedriva sig för styret lockas att sätta taktik, tillfälliga framgångar, det rent praktiska i första rummet. "Ett parti som aldrig kan väntas bilda regering, men som har tillgång till Westminsters väldiga resonansbotten, har möjlighet att stå fast vid sina principer, att spära upp felsteg och missgrepp, att tala om vad som är rätt och avslöja rutinpolitikernas låga kompromisser", skriver Economist.

Allt detta är riktigt. Samtidigt måste man fastslå det irrationella i ett system som gör ett parti med 2,5 miljoner röster — och med utsikt att vinna ytterligare miljoner med ett rimligare valsätt — till en fiktor utan direkt politisk betydelse. Platsen som gott samvete är hedrande, och den kanske är lätt att fylla utan alla aspirationer på makt. Men risken är att samvetets röst inte blir hörd om alla utgår från att den inte kan samla röster och mandat.

Hr Erlander ute och hemma

Statsminister Erlander har som det brittiska arbetarpartiets kongressgäst varit ute och hyllat sina partivänner där och gjort det på ett sätt som, enligt Morgon-Tidningens förtjusta referat, framkallade enhälliga hänpadsvackande bifallsstorm. Även om man misstänker att appländskorna inte var värre än som hör till vanlig anglosachsisk folkmötestradition och som vi här brukar kunna lakttta exempelvis vid Kooperativa förbundets årsmöten, kan det vara av intresse att ge akt på vad hr Erlander sade för att riva ned dem. Fortfarande enligt det svenska regeringsorganets referat försäkrade han sina vänner att "vår tro på er framtid är starkare än någonsin, och den bästa hjälp som ni kan ge oss är att fortsätta ert arbete på att skapa ett nytt samhälle. Det är den inspiration världen behöver." I Morgon-Tidningens ledare tilläggs att Erlander givit uttryck för vad hundratusenden i vårt land spontant känner då han framhöll vilken inspirationskälla för arbetarrörelsen i andra länder det engelska arbetarpartiet länge varit.

Statsministerns ord och den kommentar som bestätts dem i det svenska regeringsorganet är verkligen värda att observera. Det ligger nämligen långt närmare till hands att anse det brittiska arbetarpartiets doktrinära och svagt förberedda socialiseringspolitik som ett lika varnande som avrådande exempel. Vad världen med ängslan frågar sig är huruvida och hur snart det brittiska väldet åter kan bli en utslagsgivande internationell maktfaktor. Det kan inte ske utan att Storbritannien på nytt blir en ekonomiskt ledande nation, men det förutsätter ekonomiska och hjälpar sina partivänner hämtningen som" förspills genom att företagsamheten kringskäres på det ena området efter det andra.

Samma socialiseringsivrer utmärkte ett tag även den svenska socialdemokratiska regeringen. Här gjordes upp program för att förstatliga oljehandeln och försäkringsväsendet och för att avskaffa de fria affärsbankerna. Men i praktiken har vårt regeringsparti hittills funnit det klokare att koncentrera krafterna på sociala reformer som kunnat genomföras i samverkan med andra partier och lätt de omstridda socialiseringsprogrammen ligga sedan utredningarna visat att de inte var så mycket värda. Annu under den nyss gångna valrörelsen sköt regeringens talesmän ifrån sig alla frågor om de tänkte förstatliga tobaksmonopol på oljehandel, försäkringsrörelse, bankverksamhet och andra nyckelsektioner i näringslivet. Det man nu frågar sig är om hr Erlanders engelska inspiration innebär ett avsteg från den mera realistiska inställning som våra socialdemokrater ådagalagt de senaste åren. Regeringen, som har så svårt att formulera sitt aktuella ekonomiska program inför den av internationella konjunktur och inhemsk översysselsättning drivna konjunktur som är i synfället, tycks, om man skall ta hr Erlander efter bokstaven, förbereda en ny framryckning till socialiseringslinjen. Det är i så fall något som riksdagen och landet gärna vill ha klart besked om i den förestående ekonomiska debatten.

Riksdagstrycket

skall i preliminärt skick enligt ett nu avgivet förslag av förre riksgäldsdirektören publiceras vida tidigare än förut. Under 1951 års riksdag skall man söka genomföra en ordning enligt vilken förmiddagsdebatterna blir tillgängliga i tryck redan påföljande dag och kvällsdebatterna inom två dagar. Det är en tilltalande och långtifrån betydelselös reform. Genom att debatterna snabbt kommer ut i fullständiga referat blir det möjligt för diskussionen utanför riksdagen att på ett helt annat sätt än tidigare anknyta till den. Man kan också hoppas att det nya systemet gör det svårare för riksdagsmännen att — såsom nu alltför ofta sker — ändra de ursprungliga inläggen inte bara formellt utan också sakligt. Beklagligt är blott att reformen dröjt så länge. Gång efter annan har saken undersökts, men man har på skäl vilkas ohållbarhet nu är klart fastslagen påstått en ändring vara omöjlig. I årtionden har vi därför haft det absurda förhållandet att de svenska riksdagsdebatterna publiceras först efter ett par tre veckor, medan det i utlandet nästan överallt är självfallet att de officiella referaten föreligger efter ett par dagar.

PRESSGRANNAR

Byggnadsverksamheten måste få större frihet, om den icke skall förbli stabiliseringspolitikens strykpojke, skriver Handelstidningen (fp) med anledning av bostadsstyrelsens nedslående rapport:

Att bostadsbyggandet till och med underskridet det fastställda ramen bör inte förleda regeringen att skärpa byggnadsregleringen i antydningar om en dylik åtgärd ha som bekant förekommit. Det vore mera logiskt att avskaffa den. Hämmande verkar den, även när den är liberal. När det icke är möjligt att bygga fritt, går det icke heller att bygga friktionsfritt. Dessutom råder det för närvarande icke en konkurrens på lika villkor mellan olika företagsformer. De hel- eller halvkommunala företagen gynnas och embetsiga ru en avsevärt större del av byrespråduktionen än före kriget. Byggnadsverksamheten har varken fri konkurrens inbördes eller med andra näringar. Den är bl.a. satt under stramkontroll och på dandang. Och bostadskrisen är ett bakrum.

Västmanlands Läns Tidning (fp) framhåller närmast med anknytning till landstingsbyggnaden att eftersom byggandet är enklast att sätta stopp för, så sätter man stopp där.

Saken kan också uttryckas på ett annat sätt: det finns för mycket pengar i förhållande till tillgången på varor och tjänster av olika slag. För pågade dylikt jämnas ut genom en prisstegring, d. v. s. pengarna blev mindre värda. Ingen tycker emellertid om den utvecklingen, och de styrande sätter alltid en ära i att stoppa den. Så också våra nuvarande styresmän. De tror sig (hittills) kunna utföra konststycket med hjälp av att direkt gripa in här och där utan att använda sig av gamla metoder, räntan m. m., med vars hjälp ojämnheterna rättades till automatiskt. Nu smörjes det alltså i stället till på valda ställen — bl. a. sjukhus och skolor. Och "vi får hanka oss fram som vi har det".

Det är för övrigt inte stort bättre med bostadsbyggandet. Det får också så att säga lämna sin tribut till konsumtionen. Om man får tro den senaste officiella rapporten, så växte under perioden mellan de två senaste officiella räkningarna det antalet bostäder i fjol. Och det ser ut att bli lika lilla i år, heter det.

I Stockholms-Tidningen (fp) läser:

Summan av det hela är under alla förhållanden, att vi med all sannolikhet måste dra med ett mycket betydande bostadsunderskott under de närmaste fem åren. Vi skulle nästan behöva fördubbla nuvarande produktion för att under denna period klara krisen, och det är enligt nuvarande system vara ogörligt — det skulle ju innebära platt fall för hela planhushållnehet. Att säga att fri byggnation skulle klara krisen, är därför f. n. utopiskt. Däremot kan med bestämdhet hävdas, att mera rättvis konkurrens och större utrymme för privat initiativ även på detta område skulle betydligt förbättra resultatet.

Med stor sannolikhet vägnar hr Skold sig inte på en nedskärning av bostadskvoterna; det skulle även "i nuvarande läge" verka alltför utmanande. Och kanske också i alltför hög grad fiata uppmärksamheten på hur den planhushållande socialstyrelsen sköter en av våra utan tvivel just nu viktigaste sociala frågor.

När det gäller bostadsfrågans kärnpunkt — hyresregleringen — har regeringen hittills befunnit sig i oppositionens goda sällskap. Hur skulle det vara om regeringen passade på nu när det är två år innan det blir val igen och satte i gång en hyreszrådet begärda utredningen om hyresregleringens gradvisa avveckling?

Avskrivningsrätten har varit ett av de lätt rälknade kort i trumfägg men en av sjöfartens hämtningen som" förspills genom att företagsamheten kringskäres på det ena området efter det andra.

Det är ingen större överdrift att säga att vår sjöfart under nuvarande förhållanden hålles i gång på avskrivningsrätten. Driftskostnaderna för svenska fartyg har under det senaste decenniet stigit så brant och nått en sådan höjd att en ekonomiskt bärkraftig rederinäring överhuvudtaget kan bedrivas på annat sätt än med högt belånade fartyg. Nybyggnadskostnaderna har likaledes stigit till en sådan höjd att endast den omständigheten att det existerande tonnaget har låga bokvärden alls möjliggör nybyggnad. Om rätten till en fortsatt kontinuerlig avskrivningsrätt för solidaritetspolitik fråntages sjöfarten, är det allvarlig risk för att den snöken är slut då den svenska handelsflottan, åtminstone vad den utgående linjefarten beträffar, kännetecknats av modernt och högkvalitativt tonnage på toppen av den tekniska utvecklingen.

För tydlighetens skull bör understrykas att det är möjligheten till skattefri avskrivning som betyder så mycket för sjöfartens ekonomi.

Regeringen Erlander kan möta 1950 års höstriksdag med bibehållen prestige, anser Svenska Morgonbladet (fp), som dock har ett men att tillägga:

En betydande nederlag både gällervis aktualiserad fråga om regeringens omröstning. Den frågan kan åter bli aktuell, men då icke som konsekvens av valet utan till följd av att regeringschefen själv anser vissa förändringar i sammansättningen önskvärda eller nödvändiga. Förmodligen skjutes dock denna omröstning på framtiden, om inte konjunkturen om och kring statsrådet Quensel nödvändiggör ett snabbt ingripande från regeringschefens sida. Det är enligt vår mening ohållbart, att AT på sin första sida återger högst sensationella historier med statsrådet Quensels namn i förgrunden utan att detta följes av bestämda bestridanden. AT är dock LO:s speciella organ och ett av regeringens allra inflytelserikaste. Regeringsmaktens auktoritet ansgas allvarligt i kanterna, om denna kampen) skall fortgå utan att ett klargörande sker. Enligt vår mening måste statsministern här skaffa sig en personlig mening och handla därefter.

Ju mera proportionalismen fullmäktas, desto mindre blir det över för det personliga i politiken, klagar Morgon-Tidningen (o):

Det röstas redan nu mera på partibeteckning än på personer. Till och med kommer vi därhän att röstas bara på partibeteckning. Denna tidning, som anser att här icke skall gälla ett antingen-eller utan ett både-och, både parti och person, har stundom tyckt en lans för majoritetsvalet. Icke heller det ja system är utan vädon. Men det finns inget idealiskt valsätt, och lämpligt med den personliga proportionalismen framstår valet i enmansvalkretsen, där man känner man mot man och den som mest gör valkretsens öra vinner, såsom avgjort att föredra.

Morgon-Tidningen tror att de borgerliga partierna är särskilt förtjusta i proportionalismen. I verkligheten är väl sympatierna för personval lika stora där som hos socialdemokraterna, som inte heller är odelat anhängare av majoritetsval, i synnerhet när utvecklingen småningom hänvisar dem att bli minoritetsparti.

Senhöst-Svampen är bäst

Senhöstsvampen är bäst, ty den är mindre angripen av insekter. Denna tid på hösten finns det svampkonjunkturer, som det är särskilt roligt att hitta: pudrad trattskivling, blodriska, blåmusseron ex., förutom kantarell, champinjoner, taggsvamp och många andra. Med hjälp av färgfotografierna i

NILS SUNERS
I SVAMPSKOGEN
har Ni nöje och nytta. Pris 20:—.

RABÉN & SJÖGREN

Preliminärt kammarprotokoll redan dagen efter debatten

Ett förslag om snabbare publicering av riksdagens protokoll har på riksgäldsfullmäktiges uppdrag utarbetats av f. riksgäldsdirektören F. Sandberg. Förslaget innebär att preliminära debattprotokoll skall kunna vara tillgängliga i tryck följande dag när det gäller förmiddagsplena och andra dagen efter plenum för kvällsplenum.

Utgivningen av preliminära protokoll föreslås börja under 1951 års riksdag. Den definitiva avfattningen av ledamöternas anföranden och av besluten publiceras på vanligt sätt i riksdagens tryckta protokoll. Det beräknas kosta 85.000 kr. om året att genomföra förslaget.

Stenografbyrån kortas till en halv timme i båda kamrarna. För stenogrammens utskrivning skall stenografer få vissa utvärkning kirekdas av särskild maskinskrivningspersonal.

Utskrifterna utlägges i resp. kammarens justeringsrum, där de 1/2 timme hålles tillgängliga för ev. granskning av ledamöterna anföranden och av beslutens publiceras på vanligt sätt i riksdagens tryckta protokoll. Det beräknas kosta 85.000 kr. om året att genomföra förslaget.

Stenografbyrån kortas till en halv timme i båda kamrarna. För stenogrammens utskrivning skall stenografer få vissa utvärkning kirekdas av särskild maskinskrivningspersonal.

Utskrifterna utlägges i resp. kammarens justeringsrum, där de 1/2 timme hålles tillgängliga för ev. granskning av ledamöterna anföranden och av besluten publiceras på vanligt sätt i riksdagens tryckta protokoll. Det beräknas kosta 85.000 kr. om året att genomföra förslaget.

Stenografbyrån kortas till en halv timme i båda kamrarna. För stenogrammens utskrivning skall stenografer få vissa utvärkning kirekdas av särskild maskinskrivningspersonal.

Utskrifterna utlägges i resp. kammarens justeringsrum, där de 1/2 timme hålles tillgängliga för ev. granskning av ledamöternas anföranden och av besluten publiceras på vanligt sätt i riksdagens tryckta protokoll. Det beräknas kosta 85.000 kr. om året att genomföra förslaget.

Haagrättegång gör räktvisten svårare

— **Det som försvårar lösningen av den norsk-svenska räktvisten är den förestående rättegången i Haag med anledning av den norsk-brittiska sjögränstvisten**, sade norske statsministern Einar Gerhardsen i ett föredrag på fredagskvällen inför Föreningen Norden i Malmö. Från norsk sida utgår vi från att vår brittiska motpart kommer att utnyttja allt som kan försvara Norges ställning i denna viktiga principfråga. Stortinget har därför avslagit ett förslag från brittiskt håll om en provisorisk ordning för brittiska fiskare.

Statsminister Gerhardsen anslog det riktigast att svenska och norska utrikesdepartementen även i fortsättningen får behandla saken och att de båda ambassadörerna ombeds tillsammans studera frågan för att få till stånd en gemensam norsk-svensk redogörelse. Därigenom skulle man klart kunna se var motsättningarna finns och om något kan göras utan att försämra Norges ställning i Haag.

Huvuddelen av hr Gerhardsens tal ägnades det nordiska samarbetet.

— På det ekonomiska området är frågan om tullunionen den viktigaste, men också den svåraste, sade han.

Dubbel utredning får bakläxa av ÖÄ

Överstathållarämbetet kan inte tillstyrka majoritetens i skattekommittén förslag i fråga om understöd till undervisning och uppfostran.

Alternativet med avdragsrätt verkar ojämnt och till deras favör som minst behöver lättnad, och det är förenat med olägenheter för taxeringsoch uppbördsarbetet, anser ÖÄ, som vidare pekar på att socialstyrelsens förslag om statligt bidrag till barn i åldern 16—18 år endast är tänkt som en kompensation för barnavdragens bortfallande och därför icke tillnärt som alternativ till skattekommittens förslag om rätt till avdrag.

Att två sådana förslag lagts fram ungefär samtidigt utan att något samråd ägt rum mellan de båda utredande organen är irrationellt, påpekar ÖÄ, som inte ser annan möjlighet än att kräva ny utredning av frågan.

Den nya utredningen skulle syfta till att på basis av studentsociala utredningens förslag om statsstipendier, socialstyrelsens förslag om statliga bidrag och skattekommittés förslag om rätt till avdrag vid taxering undersöka vilken eller vilka former som bör väljas för att bereda ekonomisk lättnad åt familjer med studerande barn. Inget i 16-årsåldern.

Dagligt SAS-flyg till Nordamerika

En ökad vintertrafik på Tyskland är den främsta nyheten i SAS:s vintertrafikprogram. Dessutom blir det i vinter en dagligt förbindelse mellan Skandinavien och Nordhelt vintern med en tur i veckan. Förra vintern, "Nattparisern" och "Nattsiorn" kommer att gå hela vintern men en tur i veckan. Vidare har trafiken till Teheran förbättrats och går nu med två turer i veckan. Till Madrid och Kairo flyger SAS med en veckotur på vardera sträckan torsdagar respektive lördagar.

Den svenska inrikestrafiken kommer att gå i nästan normal omfattning. Göteborg får vidare flera förbindelser dagligen med Oslo och Köpenhamn.

Stockholm har förbindelser med Helsingfors fyra gånger på vardagar och tre gånger på söndagar. Dessutom blir det en förbindelse mellan Norrköping och Visby.

Den internationella trafiken blir denna vinter likare än någonsin. Bl. a. blir det en dagligt förbindelse mellan Stockholm och Nordamerika — fem gånger i veckan via Köpenhamn och två gånger via Oslo. Till Sydamerika blir det två turer i veckan, tisdagar och lördagar. Linjen till Fårsan Östern — Karachi, Kalkutta och Bangkok — trafikeras varje onsdag och Nairobi-linjen varannan torsdag. Till Damaskus och Teheran blir det en förbindelse av antalet turer per vecka till två. Den e.n av dessa utgår från Stockholm medan den andras utgångsstation är Frankfurt, där planet har förbindelse med Skandinavien i båda riktningarna.

Till Lydda och Istanbul blir det två turer i veckan.

I **Tyskbergs gruva** i Dalarna har man vid diamantborrning på 150 meters djup kommit på en vattenåder som skall förse hela gruvanläggningen med vatten. Den bekymmersamma vattenfrågan är därmed löst i samhället. (DN, Grängesberg.)

"Lilla Tungsram"

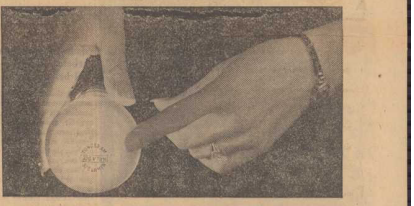

kommer från Södertälje

Man ser bra i Tungsram ljus!

Se stämpeln på den lampa, ni köper! Se, att det är en Tungsram kvalitetslampa med mindre glaskolv: 100 och 75 watt är liten som en 60 watt och 60 watt som en 40 watt lampa. Den går lätt in i glasglobens trånga öppning och bränner inte tygskärmen... mellanrummet blir större. Sätt in *starkare* "Lilla Tungsram", kostar inte ett öre mer än en vanlig lampa!

Orion Fabriks- & Försäljnings AB, Stockholm, Göteborg, Malmö, Fabrik i Södertälje.

TUNGSRAM
med mindre glaskolv!

Om Ni skulle bli sjuk...

Ring eller besök något av våra kontor för närmare upplysningar.

— en längre tid — hur blir det då med inkomsterna? I Centralsjukkassan erhåller Ni sjukpenning och fri sjukhusvård i tre år samt 2/3 av läkarens arvode ent. av Kungl. Mz fastställd taxa. Fri sjukhusvård och ersättning för läkarvårdskostnader utgår även för medlems barn under 15 år.

STOCKHOLMS ERKÄNDA CENTRALSJUKKASSA
Kornhamnstorg 6 ● Tel. 23 24 80 (växel)

Riksdagssammanträden

Tisdagen den 17 oktober 1950
Första Kammaren kl. 2 e. m.
Andra Kammaren kl. 2 e. m.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.